

ուսկի՞ց գայն պիտի գտներ: Ուստի պետք էր նոյն միջոցին տեղեկութիւն առնուլ այդ մարդուն վրայ, եւ այդ բանին համար աչքն սկսաւ շուրջը պտըտցնել. տեսաւ քիչ մը հեռուն թեթեւսովիկ, շատախօս մարդ մը, որ շարունակ պալատականաց կը նայէր եւ քովփններուն հետ կը խոսէր. ամէն ջանք ընելով՝ հրելով, հրմշտկելով մօտեցաւ: Առաջ նորա ամէն խօսքերուն մեծ ուշադրութիւն տուող ձեւացաւ եւ վերջը քանի մը անձանց վրայ սկսաւ տեղեկութիւն հարցնել, մինչեւ կարգը Թումայի բերաւ հասուց: Իսկ այդ շաղակրատը Թումայի ազգաբանութենէն սկսելով կը պատմէր թէ Թրակացի էր նա, թէ Պրոկոպիոսի հետ դառնալով Ղայաստանի պատերազմէն կորակոր՝ ինչպէս սովորութիւն էր այն ատեն դառնալ յունաց ամէն բանակներու ամէն տեղէ, թագաժառանգին հետ գնացեր էր հասորիք եւ նոյնպէս դարձեր էր կորակոր, եւ թէ դեռ քանի մը շաբաթ առաջ միայն եկեր էր Կոստանդնուպոլիս եւ սիրելի եղած էր արքայորդուն իւր ծառայական բնաւորութեամբ եւ թէ այդպիսի անպիտաններուն շուքն անկարելի էր, որ երկար տեւէր, վասնզի կայսրուհին շատ մեծահանճար կին էր եւ իր Երակլեակը պիտի թագաւորեցնէր: Իսկ Չաւեն, որ համբերութեամբ մըտիկ ըրած էր ամէն բան, հարցուց, ուր էր այդ Թումայի տունը եւ իմացաւ թէ Պրոպոնտիդի վրայ՝ ծովեզրեայ պալատ մը՝ իւր քրոջ հետ կը բնակէր, որ Փիլակրիոս անուն թագաժառանգին կինն էր: Եւ թէ այդ իւր քրոջը շնորհիւք, որ Կոստանդինի սիրուհին էր, այդ Թումայ զօրավար լինիլ յաջողէր էր:

Այս պատասխանը լսելով ծերը՝ տղու պէս ուրախութենէն պիտի ցատկեր եթէ չամաչէր եւ այդ սեղմուած վիճակին մէջ շարժելու տեղ ունենար: Ուստի հանդէսը երբ վերջացաւ, մեծ եռանդով ինչչափ որ կրցաւ ջանաց շուտով դուրս ելնել եկեղեցիէն, եւ ամբոխին խուժանէն հազիւ թէ ազատած մտաւ իւր բնակարանը, առաւ իւր թեթեւ կարասիքը եւ թողլով այն կեդրոնական թաղը, հաստատուեցաւ նոյն ծովեզրին մօտ՝ իջեւանի մը սենեակ, ուր էր Փիլակրիոսի պալատը:

Թեպետ կը տեսներ ութ տասը պալատանման տուներ, բայց ապահով էր թէ պիտի գտներ Արփենին, ուստի նստած ծովեզրը տախտակէ նաւամատոյցին վրայ գեղեցիկ ծովուն հանդարտ ծուփը կը նայէր. այդ թաղը հանդարտ թաղ մ'էր, մանաւանդ այն օրը, վասնզի խառնիճաղանջ եւ հասարակ ժողովրդեան բնակարանք քիչ կային, եւ ճամփաները մարդ չէր երեւեր. ամբոխը բոլոր թաղին կեդրոնը՝ վերն էր: Այդ մեծ պալատներու քանի մը մաքուր հազուած ծառայք իրարու հետ կը խռսէին, կը վիճէին, վասնզի նոքա ալ իրենց տեարց պէս Կոստանդինի կամ Երակլեակի կողմակիցք էին եւ ամէն աստիճանի մարդ քաղաքագիտութիւն ուներ իւր ծոցը հաւասար աստուածաբանութեան: